

Ходжа та.

Риба и ходжа не остарѣватъ. Познавамъ те и тебе. Тебе ти трѣбова всяка година по една курбанъ. Лани не сполучи. Какво? докара ли я на вѣра?

Третий бей.

Кучешкий ѝ башта остана непреклонимъ. Той знае вече какво му коштува твърдошійство то. Не минва запитие прѣзъ село то — да се не отбие или да прѣспи въ къщата та му. Вчера ми казваше Хасанъ чаушчето. Гяурский синъ зелъ та исклалъ штото имаше пиле и кокошка въ дворътъ и ги хварлилъ на кучетата за дѣ не гоштава турчинъ. Упорство то ште му излезе изъ носътъ. Нѣма да види мира додѣто не ми я доведе самъ на краката ми дѣштеря си. Искаше прѣди нѣколко мѣсеца да я жени и единъ се бѣше напналъ да я зима. Който я земе знае какво го чака. Грѣхътъ не ште бѣде мой.

Ходжа та.

Па и хубость ли е? Струва си трудътъ.

Първий бей.

Остана ли друго освѣнъ десяткътъ, дѣто да усѣтишь што си? Ахъ, ште дойдатъ ли хубави ти врѣмена? Ште знаемъ тогава какво да правимъ! Само на турчина е дадено да живѣе. Да те ругаятъ въ лицето, като оня дрътлякъ оня день, и да мълчишь! . . . За търпение ли е това?

Маринъ.

Отъ много врѣме си търси белята.

Третий бей.

И намѣри я.

Първий бей.

Што думашъ?

Вторий бей.

Маринъ ли? Добрѣ че се не намѣрихъ тамъ. Нѣмаше да гледамъ ни паша, ни ништо.

Третий бей.

Люде ти ми му заплатиха добрѣ за дѣрзости ти му.

(Найденевъ, който прѣзъ всичко то